

הד הקול של הקדושה העלמת והוא הרז של "נעשה ונשמע", שרק לאחריה עשיה שומעים את הנעשה. (הרב חרל"פ, מי מרום ד, הגדה של פסח, גאולת ישראל)

ודלוגו עלי אהבה

אזאג אהסגז אהיוג 2023

6 וכל זמן שלא יזכו לזה, הן כל יחיד בפרט והן כל ישראל בכלל, אינם מוצאים שובע לנפשם ואין להם מנוחה והם מקפצים ומדלגים כדי להגיע לשלימות מדרגתם העליונה, אמנם לא ימלט שלא יבואי לידי כשלונות ונפילות על ידי הקפיצה והדילוג. באופן שכל הכשלונות והנפילות של ישראל אך ורק מצד הלהיטה אחרי הדילוג הם, ואין ספק כי על דילוג זה נאמר: "ודגלו עלי אהבה- ודילוגו עלי אהבה" (מדרש רבה, שיר השירים ב). ואף כי אנו בעצמנו אין משיגים את סיבת ההכשלות- ה' אלוקים הוא יודע. ומה שהוא אצלנו בהעלם ובהסתר, יבוא לידי גילוי מפולש בזמן הגאולה, וזה רז "מדלג על ההרים" שהקב"ה מדלג לגאול את ישראל. (הרב חרל"פ, מי מרום ד, הגדה של פסח, גאולת ישראל)

1 וְכֵה תֵאָכְלוּ אֹתוֹ מִתְנַיִכֶם חֲגָרִים נַעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם וְאֶכְלֶתֶם אֹתוֹ בְּחִפְזוֹן פֶּסַח הוּא לֵה'. יב וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהִפְתִּי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכֹל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֹשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי ה'. יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׂם וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא יְהִי בְכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בְּהֶלְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. יד וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזָכְרוֹן וְחֲגַתֶם אֹתוֹ חַג לֵה' לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ. (שמות יב)

2 "פסח הוא לה" - הקרבן הוא קרוי פסח על שם הדלוג והפסיחה שהקב"ה מדלג בתי ישראל מבין בתי מצרים וקופץ ממצרי למצרי וישראל אמצעי נמלט, ואתם עשו כל עבודותיו לש"ש (ד"א) דרך דילוג וקפיצה זכר לשמו שקרוי פסח. (רש"י)

3 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים
מקפץ על הגבעות (שיר השירים ב, ח)

4 אמרו: קול דודי הנה זה בא, רבי יהודה ורבי נחמיה ורבנן: רבי יהודה אומר וכו', רבי נחמיה אומר: קול דודי הנה זה בא – זה משה, בשעה שאמר לישראל "בחדש הזה אתם נגאלין", אמרו לו: "משה רבינו! היאך אנו נגאלין, והלא אין בידינו מעשים טובים?" אמר להם: "הואיל וחפץ בגאולתכם, אינו מביט במעשיכם הרעים". רבנן אמרי: קול דודי הנה זה בא – זה משה, בשעה שבא ואמר לישראל "בחדש הזה אתם נגאלים", אמרו לו: "משה רבנו היאך אנו נגאלין וכל מצרים מלאה מטנופת עבודה זרה שלנו?" אמר להם: "הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מביט בעבודה זרה שלכם, אלא מדלג על ההרים". (מדרש רבה, שיר השירים ב)

5 אם הקב"ה מדלג על ההרים ומתרצה לגאול את ישראל עם קדושו בכל מיני מצבים שהם נמצאים, אין זה אלא מפני שיש בישראל כח כזה שמצדו הם ראויים לדילוג, שכן יש בישראל קדושה נעלמה שגם בעצמם אינם מרגישים אותה בגלוי, ורק לאחר התגלות הקדושה שומעים הם את

7 כשהאדם רוצה, שכל חושיו וכחותיו הפנימיים יתקדשו בבת אחת לפי אותה העליה הרוחנית שבהכרתו כשהיא מתעלה, וכן שכל הפגמים המעשיים יתישרו מיד וישתלמו בתקון מוחלט, לא ימצא לנפשו שוב מעמד ולא יוכל לחזק את רצונו לצעוד על דרך השלמות האמתית. אלא העיקר שהכל בו היא עליות ההכרה, הגברת אור התורה, והתשובה המעשית תהיה סמוכה לה, בתחלה בדברים שלהבא, ואח"כ בדברים שבעבר הנח להתקן, ואח"כ יתרחב החוג גם בדברים שתקונם כבד, וכה ילך הלך ועלה עד אשר יזכה לתקן את הכל: אבל אל יזוז משום דבר מצעידתו הרוחנית ע"פ אותה המדרגה הפנימית שנשמתו בקרבו תובעת אותו. (אורות התשובה, יג, ו)

8 יש שני אופנים של גדולת מדרגה. האופן האחד מצד המעשים והתלמוד, והאופן השני מצד הכשרון והתולדה, בשורש היצירה. מי שישוד גדולת מדרגתו בא מצד התלמוד והמעשים, כשירד ממדרגתו וצריך לעלות, צריך הוא לאחוז במדות קטנות ולשוב בהדרגה. אבל מי שישוד גדולתו הוא מצד כשרונו בעיקר תולדתו מגדולת נשמתו, גם כשירד ממעלתו, מצד מניעות פנימיות או חיצוניות, צריך הוא לשוב בגדולה וחפזון, בדליגה כעל כנפי נשרים, מבלי להתחשב עם הדרגות. ומ"מ מצטרפת לזה ג"כ תשובה במדות של קטנות ודקדוקים פרטיים השייכים להן, אלא שהן אינן עיקר מלאכת תשובתו של מי ששרשו גדול ונשגב, אלא כערך של סניפים המצטרפין, כתבלין הממתקין ועוזרים ומסיעים ליסוד העיקרי - היא התשובה הרמה הגדולה. (אורות התשובה, יד, ז)

9 אין לדקדק בתשובה על ההדרגה כמו שמדקדקים ביושר המעשים לכתחילה כי על פי רוב צריכים לדלג כמה מדרגות

כדי לשוב אל המקום שעמדו עליו לפני הנפילה.

(אורות התשובה יד, יז)

התנועות שלפניה, עד שכל רגע חדש של חיים הוא שווה ונעלה באיכותו על כל החיים הקודמים, ויפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא. (אורות הקודש ב, עמוד תקסז)

10 בכל דרגה ובכל השגת עולם יש בה אוצר של קדושה, וכשאדם דולג ועף במהירות גדולה יותר ממדרגתו אז מתרוקן הוא מהתוכן הקדוש של הדרגות התחתונות, שהן הראויות לו, ולמדרגות העליונות אינו יכול להתדבק מפני שהן יותר מדי רוחניות בעדו. ע"כ הוא צריך לשוב בתשובה בשברון לב ובשמחה אל המדרגות שעזב, ומ"מ לא ישכח את הרושם של המדרגות העליונות, שכיון שעלה לא ירד, ואז יתהפך הכל לטובה.

(אורות התשובה, יד, יח)

13 אמרו חז"ל: כל אהבה שתלויה בדבר, בטל דבר בטלה האהבה. פירוש זה: כי פירוש אהבה הוא מה שנמשך האדם כולו אחר הדבר ההוא בתשוקה עצומה, עד שעושה מה שאין דרכו בכך, כמו שאמרו אהבה מקלקלת את השורה. פירוש: כי אהבה ענינה שאין האדם בסדר כלל, כיון שאוהב הדבר ההוא. אם כן, כל מה שיצטרך לעשות ע"י אהבתו יעשה. אם כן איננו מסודר לדבר הזה, זה היא אהבה גמורה, כיון שאין דבר בעולם שיבטל אהבה זו. אבל אם בא על ידי איזה דבר אף שלדבר זה אוהב אהבה גמורה, עכ"ז, כיון שבא רק ע"י דבר זה, א"כ כשיתבטל הדבר, יתבטל ג"כ ממילא, שענין האהבה שלא יתבטל הדבר לעולם. (שפת אמת, ליקוטי אמרים, עמוד נז)

11 צריך להחל בטהרת המעשה, ולטהר אחר כך את ההרגשה והמדות, ולעלות מזה לטהרת השכל, ואז הענינים הולכים כסדרם, אשרי מי שזוכה לכך.

אבל לפעמים מזדמן הדבר שאי אפשר לאדם לעסוק בתיקונים כסדר, ואיש כזה אסור לו להביט על סדר, כי אם יחטוף מכל הבא, וכשרוחו מוכשר לעילוי הדעות יעלה, ויזכך, ירחיב, יגדיל תורה ויאדיר. אף על פי שרבו עליו תביעותיו מצד התכונה של ההרגש ושל המעשים, שלא נתקנו עדיין ולא הובררו, ואפילו אם יהיו מהיותר כבדים שבהם, שהם ענינים שבין אדם לחברו, מכל מקום הוא לא יעזוב את עלייתו, ואת פעולתו לטובה ולעילוי, בכל אשר תשיג ידו, אף על פי שיהיה מנוע מאיזה צד שיהיה, בין מצד חסרון היכולת, בין אפילו מצד חסרון הרצון, כי לפעמים מזדמן, שחסרון רצון הוא גם כן דומה לאונס.

14 ומ"מ גם זה אמת כי לולי התלהבות הקודם בפירסום לא היה אח"כ יכולת לילך בדרך צניעות. רק ע"י שכבר הקדימו בקולי קולות נתקיים אח"כ הצניעות. וזה לימוד לדורות כי בתחילה צריך להיות בהתלהבות עצום. ואם כי לא יהי' נשאר זאת ההתלהבות דבר של קיימא. עכ"ז הוא העצה גם לימי הירידה אח"כ. (שפת אמת, כי תשא, תרלט)

והכלל הוא, שהאדם לפי גדלו בהשגה ובחשק הגדלת הטוב, יגדיל וירחיב מעשהו, ולא יבהל ולא יפחד משום עיכוב, לא רוחני ולא חמרי, וכשמתחזקים ומתמלאים אומץ, מתחלת גבורת קודש של מעלה לפעם בנשמה, ולהצליח את כל דרכיה. (אורות הקודש ג, עמוד רלח)

12 ישנן כמה מדרגות של עילויים, שיוכל האדם והעולם להתעלות. המדרגה האחת היא שלא יעמד המצב על מעמד אחד, כי אם יזוז ממקומו לצד המעלה, וזו היא רק הצלה מירידה למטה, כי עמידה ממש אי אפשר. והשנית היא שתמיד תהיה התנועה הבאה חזקה משלפניה, ובזה העליה היא הולכת הלוך ואור. והשלישית היא שתהיה כל תנועה כפולה משלפניה, וכן הולך הדבר לבלי תכלית בכפל, עד שכל תנועה באה להיות כוללת כל מה שבעיקר ושבחידוש

ואתם עשו כל עבודותיו לשם שמים דרך דילוג וקפיצה

וכשאדם נזלץ ונרץ באמירות גדולה יוגר מאדגאג
אז מגדוקן הוא מהגוכן הקדוש
על הדגאג הגמגונג שכן הראויג א
ואדגאג העליונג אינו יכול הגדבק
אפני שכן יוגר מגי רוחניג בעדו
ע"כ הוא צריך לעזוב בגשובה בעצמו אב ובשוחה
אל המדגאג בעדו
וא"מ אלא ישכח אג הרושם על המדגאג העליונג
שכיון שעלה אלא ירד ואז יתהפך הכל לטובה